

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 121/2024-54

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, Železničná 257/19, Revúca, proti postupu Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp. zn. RA-3C/32/2019 (pôvodne Okresného súdu Revúca sp. zn. 3C/32/2019) takto

r o z h o d o l :

- Postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp. zn. RA-3C/32/2019 (pôvodne Okresného súdu Revúca sp. zn. 3C/32/2019) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Okresnému súdu Rimavská Sobota v konaní sp. zn. RA-3C/32/2019 **prikazuje** konať bez zbytočných prieťahov.
- Sťažovateľke **priznáva** finančné zadost'učinenie **300 eur**, ktoré **je** Okresný súd Rimavská Sobota **povinný** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- Okresný súd Rimavská Sobota **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **959,23 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevýhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom všeobecného súdu označeného v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov. Žiada tiež finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 121/2024-34 z 20. februára 2024 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp. zn. RA-3C/32/2019 (pôvodne Okresného súdu Revúca sp. zn. 3C/32/2019). Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol.

II.

Skutkové východiská

3. Sťažovateľka sa žalobou doručenou okresnému súdu 16. mája 2019 domáhala voči žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozostávajúceho z rodinného domu a pozemkov. V rámci konania bolo vykonané znalecké dokazovanie na účel ohodnotenia nehnuteľností.

4. Na pojednávaní konanom 29. júna 2021 okresný súd ustanovil žalovanému procesného opatrovníka (syna žalovaného) v zmysle § 69 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu žalovaného. Podaním doručeným okresnému súdu 3. januára 2022 sa syn žalovaného vzdal opatrovníctva svojho otca. V nadväznosti na danú skutočnosť okresný súd uznesením z 13. januára 2022 zrušil rozhodnutie z 29. júna 2021 o ustanovení syna žalovaného za procesného opatrovníka žalovaného a ustanovil žalovanému nového procesného opatrovníka – mesto Revúca.

5. Rozsudkom z 31. marca 2022 okresný súd rodinný dom a pozemky prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a na vyrovnanie podielu sťažovateľky uložil žalovanému zaplatiť sťažovateľke 39 200 eur a nahradiť sťažovateľke trovy konania v rozsahu 100 %.

6. Okresnému súdu bolo žalovaným 19. septembra 2022 doručené podanie, podľa ktorého žalovaný nedostal právoplatné rozhodnutie vo veci vyporiadania BSM a je proti nemu vedená exekúcia. Bolo mu odopreté oboznámiť sa s právoplatným rozsudkom a odvolať sa proti nemu. Podaním z 3. októbra 2023 žalovaný požiadal okresný súd o zistenie, prečo ho opatrovník neinformoval o priebehu konania a nedoručil mu rozsudok. Okresnému súdu bolo 24. októbra 2022 doručené podanie žalovaného označené ako „sťažnosť proti rozsudku“. Okresný súd 25. októbra 2022 vyzval žalovaného na doplnenie podania (okrem iného, či ním žalovaný mienil podať odvolanie proti

rozsudku). Žalovaný na výzvu reagoval podaním z 8. novembra 2022 s tým, že podaním z 24. októbra 2022 mienil proti rozsudku podať odvolanie. V podaní z 20. decembra 2022 žalovaný uviedol, že rozsudok mu doručený nebol, o jeho existencii nevedel a nedozvedel sa o ňom ani od opatrovníka. Za tohto stavu mu malo byť zachované právo na podanie odvolania, a to aj takým spôsobom, že by mu bolo odpustené zmeškanie lehoty na podanie odvolania.

7. Okresný súd 1. februára 2023 predložil vec na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“).

8. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 181 ods. 1 písm. h) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcov a prísediacich z radov občanov k štátu prechádzajú od 1. júna 2023 z Okresného súdu Revúca na Okresný súd Rimavská Sobota.

9. Krajský súd 18. júla 2023 vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní z dôvodu predčasného predloženia spisu. Krajský súd uviedol, že zo spisu nevyplýva, či v čase rozhodovania okresného súdu o ustanovení procesného opatrovníka žalovanému bol žalovaný obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, a ak áno, v akom rozsahu. V prípade, ak by žalovaný nebol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, aj za situácie, keď mu bol ustanovený procesný opatrovník, je potrebné doručiť rozsudok žalovanému. Ak žalovaný bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, je potrebné rozhodnúť o jeho žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, ktorá je súčasťou jeho podania z 20. decembra 2022. Uznesenie na odstránenie väd podania z 25. októbra 2022 bolo doručené priamo žalovanému, nebolo však doručované procesnému opatrovníkovi. Predmetné vady je nutné odstrániť.

10. Okresný súd následne doručil rozsudok žalovanému. Zároveň uznesením z 26. septembra 2023 odpustil žalovanému zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku. Okresný súd 2. októbra 2023 vec opätovne predložil krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného.

11. Krajský súd uznesením sp. zn. 14Co/111/2023 z 8. januára 2024 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že okresný súd sa dopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okresný súd ustanovil procesného opatrovníka žalovanému, pričom na takýto postup neboli splnené podmienky podľa § 69 CSP. Žalovaný totiž nebol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný nemohol samostatne konať pred súdom. Žalovaný nebol po tom, keď mu bol ustanovený procesný opatrovník, predvolávaný na pojednávania, nebol mu ani doručený rozsudok. V ďalšom konaní okresný súd opätovne posúdi existenciu zákonných predpokladov pre ustanovenie procesného opatrovníka žalovanému a ak zistí, že aktuálne tieto neexistujú, uznesenie o ustanovení procesného opatrovníka zruší. Zároveň zopakuje vykonané dôkazy a vec opätovne právne posúdi a rozhodne.

III.

Argumentácia sťažovateľky

12. Sťažovateľka namietala, že k porušeniu jej označených práv došlo v dôsledku zbytočných prietáhov spôsobených v konaní okresným súdom v konaní. Konanie prebieha na základe žaloby sťažovateľky z mája 2019. Žalovanému bol v konaní ustanovený procesný opatrovník. Vo veci bol vyhlásený rozsudok 31. marca 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. apríla 2022. Z prípisu krajského súdu o vrátení spisu z 18. júla 2023 vyplýva, že odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalovaného, ktorý sa dožadoval odpustenia zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu z dôvodu, že rozsudok mu nebol doručený, o jeho existencii nevedel a nedozvedel sa o ňom ani od mesta Revúca ako opatrovníka. Krajský súd v prípise uviedol, že z predloženého spisu mu nevyplýva, či v čase rozhodovania okresného súdu o ustanovení procesného opatrovníka bol žalovaný obmedzený, resp. pozbavený spôsobilosti na právne úkony, ak áno, v akom rozsahu. V prípade, ak by žalovaný nebol obmedzený, resp. pozbavený na právne úkony a súd nedoručil rozsudok žalovanému, išlo by o vadu konania, pričom ak žalovaný bol obmedzený, resp. pozbavený na právne úkony, okresný súd mal rozhodnúť o žiadosti žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Sťažovateľka disponuje poslednou informáciou, že rozsudok bol žalovanému odosielaný až 31. augusta 2023. Uznesením okresného súdu z 26. septembra 2023 bolo rozhodnuté o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania žalovanému proti rozsudku. Toho času nie je konanie právoplatne ukončené, naďalej trvá a je vedené na krajskom súde pod sp. zn. 14Co/111/2023. Nesprávny postup okresného súdu spočíva v nedoručení rozsudku žalovanému, čo spôsobilo prietahy v konaní v trvaní 1 roka a 5 mesiacov. V dôsledku uvedeného nesprávneho postupu došlo k nesprávnemu vyznačeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku, čo ešte spôsobí sťažovateľke ďalšie nemalé komplikácie v spojení so zrejme neoprávnene vedeným exekučným konaním. Berúc zreteľ na vek a nepriaznivý zdravotný stav sťažovateľky, primeranosť dĺžky konania je potrebné posudzovať prísnejšie než v iných prípadoch. Sťažovateľka nie je majetnou osobou, čoho dôsledkom sa zvyrazňuje zvýšený význam sporu týkajúceho sa majetkovoprávneho vyporiadania.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

IV.1. Vyjadrenie okresného súdu:

13. Okresný súd uviedol, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (rodinný dom s pozemkami), pričom po skutkovej stránke bolo v konaní potrebné vykonať dokazovanie o spornej cene nehnuteľností, o sporných tvrdeniach o vynaložení výlučného majetku žalovaného na majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, o rozsahu úprav nehnuteľností po rozvode manželstva a o vzájomne sporných tvrdeniach o peňažných prostriedkoch na vkladných knižkách, ako aj o financovaní spoločnej domácnosti účastníkov konania. Procesné úkony boli súdom vo veci vykonávané priebežne, plynulo a bez zbytočných prietáhov. Jedinou výnimkou je obdobie približne šiestich mesiacov od 7. apríla 2020 do 6. októbra 2020, keď bolo vo veci uznesením súdu nariadené znalecké dokazovanie; absencia procesných úkonov súdu v tomto období však súvisí so všeobecnými obmedzeniami mobility v dôsledku opatrení prijatých ako riešenie pandémie COVID-19. Jediným kontroverzným procesným opatrením súdu v priebehu konania je

ustanovenie procesného opatrovníka žalovanému uzneseniami z 29. júna 2021 a 13. januára 2022, na podklade ktorých okresný súd doručil rozsudok vyhlásený na pojednávaní vo veci 31. marca 2022 iba ustanovenému procesnému opatrovníkovi žalovaného, a následné vyznačenie nadobudnutia právoplatnosti rozsudku 22. apríla 2022. Tento procesný postup okresného súdu bol odvolacím súdom posúdený ako nesprávny, ďalšie procesné úkony však boli okresným súdom vo veci vykonávané v zmysle pokynu odvolacieho súdu plynule, bez prietáhov a v primeraných lehotách. Zo strany sťažovateľky neboli zistené žiadne prekážky postupu súdu alebo prietahy v konaní. Okresný súd považuje podanú ústavnú sťažnosť sťažovateľky za nedôvodnú.

IV.2. Replika sťažovateľky:

14. Sťažovateľka nesúhlasí so stanoviskom okresného súdu. Vec je potrebné hodnotiť komplexne aj s ohľadom najmä na význam predmetu konania pre sťažovateľku, jej vek, zdravotné problémy a na pochybenia súdu. Okresný súd ani len nemal ustanovovať procesného opatrovníka žalovanému, čoho dôsledkom bolo, že súd po dlhšiu dobu nedoručil rozsudok okresného súdu vo veci samej žalovanému a vec bola navyše predčasne predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nehovoriac o tom, že rozsudok okresného súdu vo veci samej bol nesprávne vyznačený aj doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti a stal sa exekučným titulom, aj keď takýmto nemal vôbec byť. V tejto veci nedošlo len k jednému zo strany okresného súdu identifikovanému prietahu, a to v období od 7. apríla 2020 do 6. októbra 2020, ale napr. aj hneď po podaní žaloby, keď od jej podania (16. mája 2019) do jej zaslania na vyjadrenie žalovanému (20. septembra 2019) ubehla doba 4 mesiacov. Konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené a prebieha už takmer 5 rokov.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

15. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikaturu Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatury, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikaturou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikaturou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa

(I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

18. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Zo skutočností uvedených sťažovateľkou a okresným súdom ani z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o mimoriadnej právnej zložitosti veci. Ani pokiaľ ide o faktickú zložitosť, nie je namieste považovať tento spor za zložitý. Predmetom BSM, ktorého vyporiadania sa sťažovateľka domáha, je iba rodinný dom a dva prislúchajúce pozemky, ktorých hodnota bola určená v priebehu konania znaleckým dokazovaním.

19. Ústavný súd zobral do úvahy aj skutočnosť, tak ako ju vo svojej rozhodovacej činnosti zohľadňuje aj ESLP, ktorý zdôrazňuje, že stupeň starostlivosti, ktorý je potrebné venovať jednotlivému konaniu, závisí aj od významu, ktorý má dané konanie pre sťažovateľa. Podľa názoru ESLP majú vnútroštátne súdy tiež prihliadať na osobu účastníka konania a zvýšenú starostlivosť venovať napr. tým konaniam, v ktorých vystupujú ľudia chorí alebo starí. Ústavný súd preto prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľka mala v čase podania žaloby 77 rokov, pričom zároveň trpí onkologickým ochorením (minimálne od roku 2021).

20. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom. Ústavný súd neidentifikoval žiadny postup na strane sťažovateľky, ktorý by v napadnutom konaní mohol mať negatívny vplyv na dĺžku konania.

21. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov v priebehu napadnutého konania. Ústavný súd zistil, že okresný súd v napadnutom konaní postupoval v zásade plynulo. Dlhšiu nečinnosť okresného súdu možno identifikovať iba v období od 7. apríla 2020 (doručenie podania žalovaného súdu) do 6. októbra 2020, keď okresný súd uznesením ustanovil znalca na účel určenia hodnoty nehnuteľností. Predmetný časový úsek síce spadá do obdobia nepriaznivej pandemickej situácie súvisiacej so šírením ochorenia COVID-19, k nariadeniu znaleckého dokazovania však môže dôjsť aj mimo pojednávania, predmetný úkon si nevyžaduje osobnú prítomnosť strán sporu. Ústavný súd, vychádzajúc tiež zo záverov krajského súdu vyslovených v uznesení sp. zn. 14Co/111/2023 z 8. januára 2024, identifikoval v konaní okresného súdu neefektívnu činnosť spočívajúcu v ustanovení procesného opatrovníka žalovanému bez toho, aby na to boli splnené podmienky v zmysle § 69 CSP, čo nepochybne malo za následok predĺženie konania. Okresný súd totiž po vyhlásení a písomnom vyhotovení rozsudku z 31. marca 2022 tento nedoručil priamo žalovanému, učinil tak až po upozornení zo strany krajského súdu (po 18. júli 2023). V konečnom dôsledku bol rozsudok okresného súdu z 31. marca 2022 krajským súdom zrušený výlučne z procesného dôvodu, a to nesprávneho postupu v súvislosti s ustanovením procesného opatrovníka žalovanému, čím okresný súd odňal žalovanému možnosť uskutočňovať jemu patriace procesné práva. Okresný súd po ustanovení procesného opatrovníka žalovaného nepredvolával na pojednávania a nedoručil mu rozsudok. Z uvedeného dôvodu je v zmysle kasačného uznesenia krajského súdu úlohou okresného súdu okrem iného zopakovať dokazovanie a opätovne rozhodnúť vo veci. Napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené.

22. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľky, postupu okresného súdu poznamenaného neefektívnou činnosťou ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

23. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, pričom postupom okresného súdu došlo k porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadost'učinenia 3 000 eur, ktoré považuje za primerané vzhľadom na okolnosti veci, pochybenie súdu.

25. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

26. Pri rozhodovaní o finančnom zadost'učinení ústavný súd prihliadal na celkovú dĺžku napadnutého konania, konštatovanú neefektívnu činnosť okresného súdu, predmet konania, ďalšie konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd dospel k záveru, že okolnosti veci opodstatňujú priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 300 eur (bod 3 výroku nálezu). Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka požadovala priznanie finančného zadost'učinenia 3 000 eur, ústavný súd sťažnosti sťažovateľky vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

27. Ústavný súd priznal sťažovateľke [§ 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 959,23 eur (bod 4 výroku nálezu).

28. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu) a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 (stanovisko k vyjadreniu okresného

súdu). Právny zástupca sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena advokáta zvyšuje o 20 % (159,87 eur).

29. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu